

gally és hulladék azonban mindaddig bántja a szemet, amíg az újulat el nem takarja. Ezt a folyamatot jelentősen lehet siettetni a hulladékcsomók célszerű bevetésével. De ennek során gondoskodnunk kell arról, hogy a mag a talajba juthasson és a kikelő csemetéknek islegendő növényterük legyen. A szerző erre a célra egy különleges magvető-kapát és egy vetőbotot szerkesztett; mind a két szerszám igen jól bevált a gyakorlatban.

Keve: A madártañ jelentősége az erdőgazdaságban. — A tudomány és a gyakorlat hasznos összefogának igen szép példája.

Preindl: Az osztrák állami erdők. — Rövid történeti visszapillantás után a jelenlegi helyzetről ad részletes tájékoztatást, amelyre azonban helyszűke miatt bővebben nem térhetünk ki.

Hajner: A Pohlig-jé sodronykötél-szállítószervezet. — A stájerországi Veitsch-ben felállított sodronykötélpálya építéét, üzemi költségeit és gazdasági jelentőségét ismerteti. Tárnyilagosan rámutat — egyéb hasonló berendezésekkel való szembeállítás során — előnyeire, ill. hátrányaira is, és különösen kiemeli a találmány sokoldalúságát, mert mint kötélدارú, felvonó és vontató is használható. Mint kötélpálya 1000 m hosszúságban épülhet és ingajáráttal egy-egy felterhelésben 600—800 kg súlyú fát szállíthat.

Dr. Pestal: A Wyssen-jéle kötélدارú. — Az előbb ismertetett cikkben leírt szállítóberendezéshez hasonló svájci gyártmány, amelyről a szerző a bécsi Hochschule für Bodenkultur erd. építéstani intézetének hivatalos közleményeként részletes műszaki leírást és értékelést ad.

Dolezal: Az erdőgazdaság belterjességének növelése. — Az igen érdekes tanulmány nyomatékosan hangsúlyozza, hogy többet, jobbat és olcsóbban termelni csak a szaktudás elmélyítésével és fokozott érvényesítésével lehet.

Wodera: A fatömeg megállapítása légi felvételekből. — Az eddigi próbálkozásokat, a várható eredményeket és azok nagy gazdasági jelentőségét ismerteti 14 ábra kíséretében.

Wachtel: Erdőkartoték. — Az üzemterv alapján minden erdőrészeletről az összes adatokat tartalmazó kartotéklapok kezelési egységekként egy-egy füzethe csoportosítva, igen megkönnyítének az üzemi tisztviselők külső munkáját.

Különfélék

A vörösfenyő természetes felújulása Zalában

Az erdőgazda szívét, amikor szép erdőrésztet lát, mindig öröm töltötte el. Most, a háború pusztításai után, még nagyobb az öröme, mivel szép állományokban jóval ritkábban és — sajnos — kevés helyen jut alkalma gyönyörködni.

Bár egészen kicsiny és szűk keretben mutatkozik a kép, amely Dél-Zala Magyarországhely községének a határában egy kis folton megállásra készíti az erdőgazdát. megérdemli, hogy lerögzítsük, annál is inkább, mivel egy érdekes fafajé, még hozzá természetes felújulásáé, a vezérszerep benne.

Nagykanizsától északra terült el a mult század közepéig az Inkey-féle palini uradalom, amely vétel útján Fülöp Jenő belga kir. herceg, majd később parcellázás útján közületek és egyesek birtokába került. Az egykor hatalmas erdőkből 22,5 kh jutott az 1861. évi úrbéri birtokrendezés során a szomszédos, többek között a korpavári volt úrbéresok tulajdonába. A mai erdők bükk-tölgy faállományai között található erdei-, lúe- és vörösfenyő-csoportokat és elszórtan álló egyes fákat a közbirtokosságok még a palini uradalomtól örökölték, megörzésükről pedig az állami üzemtervek gondoskodtak. Sajnos, a háborús ese-

lmények a kiváló túlevélű állományok legnagyobb részét tönkretették; ma jóformán csak egyes szálfák képviselik a nemes fafajok népes családjait. Ezek is csak a tengellyel kevésbé megközelíthető helyeken maradtak meg a 100 éves életkort is meghaladó óriási példányokban.

Ilyen félreesően levő, szinte elrejtett erdő a korpavári erdőbirtokossági. A zalai dombvidék 250 tengerszintfeletti magasságában fekszik. I. o. termőhelyen, altalaja agyag, a feltalali mély télevényes, lombalommal fedett homokos agyagtalaj. Üzemmódja: szálerdő, 80 éves vágásfordulóval, 3—3 évi szüneteléssel tarvágás, felújítása részben természetes úton, részben malak alátélpítésével és csemeteültetéssel történik. Az időközönként kitűzött évi vágásterület 0,5 k. hold terjedelmű, mégpedig 111 öl hosszú és 7,2 öl széles, É—D irányban megnyúló csík. Erdőleírási adatai: $T=0,3$, $B=0,7$, sűrűsége = 0,9, átlagos kora 65 év. Ezek a szabályosan négyzogalakú sávok K-ről indulva Ny felé sorakoznak egymás mellé nyugati kitétséggű lejtőn.

Ezek egyikén állt az 1943. év őszén 5 darab vörösfenyő, de ezek is belesérültek az 1943/1944. évi rendes és ugyanakkor elrendelt rendkívüli, összesen 1,0 k. hold vágásterület letarolásra előírt fatömegébe. A rendkívüli fahasználat folytán a 7,2 öles vágásszélesség a kettősére növekedett, így nagyobb tér nyílt az 5 fától várható szárnyas magvak szétszóródására. Ezenfelül kapóra jött még a katonai erődítési munkálatok akkori elrendelése is. A lakott helyeken és a könnyen elérhető erdőkben tárolt fát, elsősorban a fenyőt, azonban a katonaság azonnal lefoglalta és építésihez igénybevette. A véletlen úgy hozta akkor magával, hogy az a három korpavári gazda, akik a volt úrbéresek fatermésének szétosztásakor az 5 darab vörösfenyő birtokába jutottak, a maguk részéről célszerűbbnek tartották, ha a vörösfenyőket nem termelik ki, hanem tövön hagyják az erdőn. Szerencsére időközben ezeken a fákön magtermés fejlődött ki és így természetes bevetényülés következhetett be.

A 20 m magas lombllaállományból legalább 2 m-rel kiemelkedő és éppen a vágásterület szélére került vörösfenyők magját az uralkodó É—ÉNY szél egyenesen a nyílt területre vitte ki és az anyafák magasságának négy-szeres távolságáig széthintette. Itt állanak jelenleg a 6 éves vörösfenyők 1,5—2,3 m magasra fejlődve ($B=0,7$, $V_f=0,2$, $T, G, E_f=0,1$ elegyarányban, sűrűség: 0,8), mint különleges díszei egy kis mozaik-erdőrészletnek.

Úgy történt, ahogyan *Vadas* írja: «A vörösfenyőnek természetes úton történő felújításáról csak a magasabb termőhelyek szelidebb lejtőjű területein lehet szó, rendes vágásterületeket ezzel a fajjal természetes úton felújítani csakis elgyomosodástól ment területeken, kisebb taroló szegélyvágások (régebben: felújító tarvágás) alkalmazásával lehet.»

A főhasználatra előírt állományban még 8 darab vörösfenyő található. Hogy az eddigi tapasztalatok alapján ezek is majd betölthessék az anyafák természetrendelte szerepét és új, nemes nemzedék « ingyenes » neveléséről gondoskodhassanak, erre nézve az üzemtervi feljegyzésekben már most gondoskodás történt.

Valamivel körülményesebb eset áll azonban fenn a korpaváriak erdejével közvetlenül szomszédos magyarszentmiklósi volt úrbéresek erdejében. Itt a 2/c erdőrészlet 2 k. hold területén szabályosan elosztva 40 db 60—70 éves vörösfenyő található ($T=0,2$, $B=0,5$, $G_y=0,2$, Egyéb—0,1, sűrűség: 0,9 állományban), és az üzemterv eddigi előírásai szerint 80 éves vágásfordulóval évi 1,0 k. hold főhasználatl azok is tarvágásra kerülnének. A helyszínen — elgyönyörködve a szép, sudár, hibátlan vörösfenyő szálfákban — gondolkodtam a kívánczó megoldások felett, végül az a felfogás alakult ki bennem, hogy a vörösfenyő kívánatos 0,2—0,4 elegyarányának biztosítása érdekében legcélszerűbb volna a kínálkozó szálaló, vagy felvethető csoportos vágások helyett megmaradni a jövőben is a további taroló szegélyvágás mellett, de bizonyos változtatásokkal.

Elsősorban a vágások sorrendjét és azok évi területét szükséges módosítani olyformán, hogy a főhasználat ne É-ről D felé sorakozzzék egymás mellé,

mivel így a zárt erdőbe bekerülő mag nem érvényesülhetne, hanem 90 fokkal elfordítva K—Ny irányban haladjon, az évi vágásterület pedig a vörösfenyő anyafák elszórtágához igazodva, ne legyen a vörösfenyők 3—4-szeres magasságánál szélesebb. Ezáltal a térszakozás útján előírt évi 1.0 k. hold állomány — a magtermésre való tekintettel — a szélességszerű több, előre meg sem állapítható év során kerülne a vörösfenyők átmeneti meghagyásával kitermelésre, a fatömeg különbözetét pedig más vágásérett erdőrészt állománya pótolhatja.

Ha a két közbirtokosságnak egymással összefüggő és csupán nyiladékkal elválasztott, kb. 5 k. hold, vörösfenyőkkel ékesített erdőrésztele állami tulajdonban levő területhez tartoznék, bizonyára megértésre találna a javaslat, hogy kísérleti telepnek, vagy természetvédelmi erdőrésztletnek jelöltessek ki.

Barthos Gyula

Veteránok az Erdőgazdasági Középiskolában!

Gyönyörű ünnepe volt az erdészársadalomnak f. évi október hó 17-én Esztergomban, Kár, hogy az iskola igazgatóságának időben szétküldött meghívójára oly kevesen jöttek össze, mert mi, akik résztvettünk az ünnepségen, felejthetetlen emlékek lettünk gazdagabbak.

Ez nem szemrehányás akar lenni azok felé, akik távolmaradtak, mert bizonyára a nagy elfoglaltság volt a legfőbb ok. Céлом e néhány sorral kettős. Először egynehány hazai hangot megütni és másodsor egy nemes kötelességre felhívni kedves kartársaim részves figyelmét.

Ime beszámoló. Az ünnepi vendégek érkezésére a vasúthoz kijött az iskola igazgatója *Jablánczy Sándor* főerdőmérnök és tanári kara. Bár őszi eső szmergett, vidám derű öntötte el a lelkeket a találkozás és a viszontlátás öröme.

Az ősi falak közé érve, minden gesztenyefát és bokrot mint régi ismerőst üdvözlünk.

Bizony mint mi, úgy ők is felesperedtek. Az idő megviselte az lépületeket, a háború nyomai is látszanak meg kissé. De látszik az erőfeszítés is ennek eltüntetésére.

Az iskola, mint jó Anya, szeretettel fogadta megtérő gyermekeit. Ismerős arcok derültek egymásra; *Ebergényi Samu*, min. tanácsos, volt szeretett tanárunk és mindnyájunk *Marci bácsija* egyszerre elfeledtette velünk az elmúlt éveket. Nagy titkokról lebbent fel a látyol és az őszinté vallomások közepette felhangzott a régi csengő hangja, ami szokás szerint sorakozóra szól.

Mint öreg katonaló a kúrtszóra hegyezi a fülét, mi is felébredtünk az emlékezésből és sorakoztunk, hogy az iskola zászlója alá sorakozott ifjúsággal együtt az Erdőgazdasági Középiskola ünnepélyes megnyitára elvonuljunk.

Gondolom, lélekben mindnyájan ott voltatok, mert mindnyájunk nagy álma valósult meg. Hiszen jól tudjuk, mennyit kilincelték, előszobáztak ezért évekig Péterfay Jóskaék és még sokan mások, hiába.

Az ünnepi dízbe öltözött iskolából a Magyar Dolgozók Pártjának még díszesebb nagytermébe vonultunk. Látszott, hogy a fiúk derekasan kivették részüket a munkából, mert külsőségekben sem volt semmi hiány.

A szónokok kellőképpen méltatták a nagy nap jelentőségét. Az erdészifjúság pedig nívós szerepléssel járult hozzá az ünnepély fényének emeléséhez. Erről már lapunk I. füzeté is beszámolt.

Az ünnepély után visszamentünk az iskolába, ahol igazi erdész vendégszeretettel és jó vadászebédrel látott vendégül az iskola bennünket.

Ebéd közben egymást érték a felszólalások, amelyek mind testvéri szívből fakadtak és arról tanuskodtak, hogy az újonnan létesült iskola az erdészet apraja-nagyjánal, dédeigetett, szeretett gyermeke.

A pohárköszöntők feltárták a múltat és a jövőt. A múltból az iskola megalapítójának, néhai *Török Sándornak* az emlékét idéztük illő tisztelettel, az ő lelkes munkájának eredménye volt e szép nap.

Ezúton fejezzük ki hálánkat és köszönetünket mindazoknak, akik az iskola létrehozásában kezdettől fogva közreműködtek és kérjük további segítségüket. Mert nem lehet az erdészeti fejlődéséről szó a tudás fejlesztése nélkül.

A látottak és hallottak megnyugtathatnak mindenkit, hogy az iskola a legjobb kezekben van, fáradságtalan igazgatója és tanári kara valóra fogja váltani a hozzáfűzött reményeket.

Nekünk, veteránoknak, az öröm mellett a kegyelet érzése töltötte el szívünket. A kegyelet érzése néhai *Török Sándor* emléke iránt.

Ez volna írásom második célja. Ugyanis az ünnepségen résztvevőkkel közösen elhatároztuk az iskola volt növendékei nevében, hogy megfestetjük néhai *Török Sándor* arcképét és azt elhelyezzük az iskola igazgatói irodájában, hogy az ifjúság előtt se merüljön feledésbe neve és munkássága.

Azt hiszem mindnyájunk nevében beszéltem, mikor erre kötelezettséget vállaltunk.

Kérem tehát az egész erdészetiársadalom minden egyes tagját, adakozzék a nemes célra tehetsége szerint.

Az adományok összegyűjtését az Országos Erdészeti Egyesület volt szíves vállalni, azokat tehát az Egyesülethez, Budapest, V., Alkotmány-u. 6. sz., (csekk számla 23.602. sz.) kell küldeni. Az arckép ünnepélyes léleplezésekör illőnek tartanám, hogy az iskola volt növendékei országos összejövetelt tartsanak, egy nagy találkozót, amikor a befolyt összegről az «Erdőgazdaság» hasábjain is elezámolunk. Az esetleges felesleget az iskola hiányzó felszerelésének pótlására fordítjuk.

Az ügy lebonyolítását *Jablánczy Sándor* igazgató vállalta.

Az erdőgazdasági középiskola tehát megnyílt. Működését kísérjük szerető féltéssel és legyünk büszkék rá, hiszen «mindnyájan voltunk egyszer a szakiskolán».

Szinte sajnálom, hogy megöregedtem. Azt hiszem, Ti is. És milyen remek összhang van az esztergomi diákok között ma már. És milyen lesz még ezután.

Nem szoktam jósólni, de az biztos, hogy ezután nemesak Sopronból fognak az erdészek nősülni, hanem Esztergomból is...

A vizontlátásra Esztergomban, minél előbb!

Bihary Dezső.

A KÜLFÖLD PÉLDAJA

Talán még mindig akadnak kartársaink között olyanok, akik úgy vélik, hogy ma, amikor a magyar erdők 75%-a az állam tulajdona, a Mállerd kötelekén kívül teljesen elegendő a Szakszervezet is hivatásunk összes kérdéseinek a megvitatására és intézésére.

Nem akarunk ismétlésekbe bocsátkozni, ezért csak hivatkozunk az «Erdőgazdaság» f. évi 7. számára, amelyben részletesebben megvilágítottuk már Egyesületünknek, mint tisztán szakművelődést fejlesztő munkaközösségnek a helyét az érdekképviseletet ellátó Szakszervezet mellett. Rámutattunk abban a «Tájékoztató»-ban arra is, hogy hazánkban milyen fontos és érdemes munkát végeznek más hivatásrendek hasonló szabadársulásai, nemesak a mezőgazdaság, hanem az ipar területén is.

Időközben a külfölddel is felvettük a kapcsolatokat és ennek során is megtudtunk egyet-mást.

Nem beszélünk most a háborútól nem sújtott országokról (Svájc, Svédország), amelyek ősi és igen magas fokon álló erdészeti kultúrájukat nem

csékély mértékben annak köszönhetik, hogy lelkes szakembereik *hivatalon kívül*, önkéntes tömörüléssel is szolgálni kívánták hivatásukat és ma is működő egyesületekben, megszakítás nélkül kiadott folyóiratokban harcolnak hazájuk erdészetének a fejlődéséért.

Közvetlen szomszédaink is igen fontosnak tartják a szakművelődés szabad ápolását. Romániában a 63 évvel ezelőtt alapított «*Progressul Silvic*» («Erdészeti Haladás») nevű egyesület az erdészeti kultúra régi zászlóvivője, tartalmas lapjának a «*Revista Padurilor*»-nak a közleményeit folytatólagosan ismertetjük.

Csehszlovákiában pedig a «*Čsl. Matice Lesnické*» (Csehszlovák Erdészeti Egyesület) fejt ki igen figyelemreméltó munkát, folyóirata a «*Lesnická práce*», magas színvonalú szaklap, tudományos értekezéseket is közöl.

Az említett egyesületek állami támogatásban is részesülnek, mert mind a két népi demokrácia a szakszervezetek hasznos kiegészítőinek ismerte el őket.

Érdekes a helyzet Ausztriában is. A háború előtt mindegyik tartomány-nak külön erdészeti egyesülete volt, s ezek csúszszerveként a császári időkben fennmaradt «*Österreichischer Reichsforstvereine*» (Osztrák Birodalmi Erdészegylet) képviselte kifele az osztrák erdőgazdaságot. Hitler uralma valamennyit megszüntette, ill. csak mint a Berlinben székelő egyetlen német egyesület helyi csoportjai működhettek.

A függetlenségét visszanyert Ausztria már 1946-ban megkezdte a régi, kitűnően bevált szaktestületek felélesztését. *Kormányrendelet* utasította a tartományokat erdészeti egyesületeik visszaállításának támogatására, s a régi «*Reichsforstvereine*» (mai nevén: «*Österreichischer Forstvereine*») még jelentős anyagi segítségben is részesült.

Figyelemreméltó ez azért, mert Ausztriában fejlett és nem csékély multra tekintő szakszervezeti élet van; itt is *közös erőkihajtás* szolgálja tehát — egyfelől érdekképviseleti, másfelől pedig tudományos alapon — az erdők jobb jövőjét!

A rend kedvéért!

Igen kérjük t. Tagtársainkat:

1. jelentsék be *lakáscímük változását*, hogy lapunkat pontosan megkaphassák;
2. megjelentetésre szánt közleményeiket *ritka sorokkal*, a lapnak csak az egyik oldalára, margót is hagyva és géppel írják le, s a nagyobb tanulmányokhoz *rövid magyarnyelvű kivonatot* is mellkeljenek, ha nem akarnak sokáig várni;
3. tegyenek eleget *tagdíjfizetési kötelezettségüknek*, mert az Egyesület zavartalan működése ennek a függvénye!

Tartalomjegyzék az Erdészeti Lapok LXXXIV. évfolyamához

Table des matières. 84^{me} an. — Index to Vol. 84. — Inhaltsverzeichnis zu Bd. 84.)

1948.

TANULMÁNYOK:

(Essais. — Articles. — Aufsätze.)

	Füzet	Oldal
<i>Aprily Ernő:</i> Az erdőnevelés racionalizálása és a gyertyán. — (<i>Rationalisation of Sylviculture and the Hornbeam. — Rationnellement dans la sylviculture et le rôle du charme. Rationalisierung des Waldbaus und die Weissbuche.</i>)	II—III.	94
<i>Babos Imre:</i> Erdősítési munkaversenyben. — (<i>Competition in Afforestation-Works. — Concours d' reboisement. — Auf- forstungs-Wettbewerb.</i>)	I.	21
<i>Benkovits Károly dr.:</i> Alföldi és közérdekű erdőtelepítési tervezet. (<i>Projet de plantation des forêts sur l'Alföld et d'autres reboisement d'intérêt public. — An Afforestation Project for the Hungarian Great Plain and Barren Areas. — Auf- forstungsplan für das Ungarische Tiefland und Ödland- dererien.</i>)	II—III.	57
<i>Csaja Domokos:</i> Nyárcsemeték nevelése. — (<i>Growing of Poplar- Plants. — Culture des plants de peuplier. — Anzucht von Pappelpflanzen.</i>)	II—III.	100
<i>Iby Gábor:</i> A mészégetés mint erdőgazdasági mellékhaszonvétele. — (<i>Das Kalkbrennen als forstliche Nebennutzung. — La calcination comme revenue forestier accessoir. — Lime- burning as Minor Forest Produce.</i>)	II—III.	85
<i>Keresztes György:</i> Erdeifenyő-állományok ápolási munkái. — (<i>Pflege der Kieferbestände. — Soins culturaux dans des pineraies. — Tending of White Pine Stands.</i>)	I.	28
<i>Lesenyi Ferenc:</i> A centenárium évszázada és az erdőgazdaság. — (<i>Le centenaire 1848—1948 et l'économie forestière. — The Century 1848—1948 and the Forestry. — Das Jahr- hundert 1848—1948 und die Forstwirtschaft.</i>)	I.	5
<i>Madas András:</i> A Szovjetunió erdőgazdasága. — (<i>La sylviculture de l'U. R. S. S. — The Forestry of the U. d. R. S. S. — Die Forstwirtschaft der Sowjetunion.</i>)	II—III.	46
<i>Máté István:</i> Az erdők védelméről. — (<i>Protection des forêts. — The Protection of the Forests. — Über den Schutz der Wälder.</i>)	I.	35
<i>Szabó Ferenc:</i> Néhány szó a kopárfásításokról. — (<i>Erfahrungen in der Ödlandaufforstung. — Expériences concernant le reboisement des terrains incultes. — Experiences in Afforestation of Barren Land.</i>)	I.	33

ÉRTESÍTÉSEK:

(Informations. — Informations. — Ankündigungen.)

	Füzet	Oldal
Zászlóbontás (Lály Géza)	I.	1
Felhívás (Iby Gábor)	II—III.	45

EGYESÜLETI KÖZLEMÉNYEK:

(Nouvelles de l'Association. — Association notices — Vereinsnachrichten.)

Választmányi ülés (1948. nov. 10-én)	I.	36
Tagtársaink szíves figyelmébe!	I.	37

IRODALOM:

(Bibliographie. — Literature. — Literatur.)

Kövesi Antal: Hidraulika (M.)	I.	39
Torday Ervin dr.: Erdőgazdasági alapismeretek	I.	40
Külföldi lap szemle	I. 40, II—III.	104

KÜLÖNFÉLEK:

(Divers. — Notes. — Verschiedenes.)

Erdőgazdasági középiskolánk (M.)	I.	42
A homoki gazdálkodás előmozdítása	I.	43
A vörösfenyő természetes felújulása Zalában (Barthos Gyula)	II—III.	106
Veteránok az Erdőgazdasági Középiskolában (Bihary Dezső)	II—III.	108
A külföld példája	II—III.	109
A rend kedvéért	II—III.	110

ERDÉSZETI LAPOK:

Kiadja a Magyar Mérnökök és Technikusok Szabad Szakszervezete. Felelős kiadó: Zentai Béla. Megjelenik havonta egyszer. Előfizetési díj egy évre 48 forint. Kiadóhivatal: Budapest, V., Szalay-utca 4. szám. Telefon: 122-299. — Szaklap-irodalmi és Lapkiadóvállalat, Nyomdai Rt. Budapest, V., ker., Honvéd utca 10. Felelős nyomdavezető: Radnóti Károly igazgató.

»SILVA« ERDŐGAZDASÁGI VÁLLALAT

Thiringer János okl. erdőmérnök, Kőrmend

ajánlja erdőgazdaságoknak és faisko'áknak saját pergetésű fenyőmagvait mindenemű lombfa- és gyümölcsmagvait és ezek magcsemetén elismert kiváló minőségben. A Magyar Faiskolai Szövetség tagja. Államiag ellenőrzött magpergető üzem.

Erdészeti magvakat szállítok.

Felesleges készleteket átveszek.

Erdősítésre csemetéket — igen nagy mennyiségben is — szállítok.

Pinus sylvestris, Pinus austriaca

»IMMORTELLA« Sárkeresztúr

csemeték

100.000-es tételekben.

Fenyőmagvak, lombfamagvak

és erdészeti csemeték vásárolhatók

KEINER REZSŐ okl. erdőmérnöknel Budapest, XII., Németvölgyi-út 34

Távirati cím: „Keinermag“ Budapest

Kőszegi Fenyőmagpergető

WÄCHTER GYULA ÉS FIA KŐSZEG

Erdészeti
magkereskedés
•
Csemetetelepek
•
Faiskola

Ajánl: Fenyő- és lombfamagvakat és csemetéket, úgyszintén gyümölcsmagvakat és vadoncokat. Továbbá diszfákat, sorfikat és disz-c-erjéket. Koszorúkötéshez fenyőgalvat és tobozokat. Távirati cím: Magpergető Kőszeg.

Távbeszélő: 42.

Az Országos Erdészeti Egyesületben beszerezhető könyvek jegyzéke

	Vételár Ft	Posta- költtség (ajánlott) Ft
1. Az 1935: IV. t. c. (Erdőtörvény)	10.—	3.—
2. Az új erdőtörvény végrehajtási utasítása	20.—	3.—
3. <i>Barthos Gyula</i> : Nordeapi utam madártani és erdészeti tanulságai (1942)	10.—	3.—
4. <i>Belházy Emil</i> : Az erdőrendezés tan kézikönyve (1895)	30.—	3.—
5. <i>Csekme László</i> : Haszonfáink feldolgozásáról (1941)	15.—	3.—
6. Erdészeti Zsebnaptár, 2 kötet (1943)	150.—	4.—
7. <i>Fekete Zoltán</i> : Akác-fatömeg-táblák és szerfabecslési táblázatok (1935)	15.—	3.—
8. <i>Fekete Zoltán</i> : Az akác-sorfa fatömeg- és növekvési táblái (1931)	20.—	3.—
9. <i>Fekete Zoltán</i> : Akác-fatermési táblák. A Magyar Alföld számára (1937)	20.—	3.—
10. <i>Greguss Pál dr.</i> : Bestimmung der mitteleuropäischen Laubhölzer auf xylotomischer Grundlage (1945)	220.—	5.—
11. <i>Kaán Károly</i> : Erdőgazdaságpolitikai kérdések, II. kiadás (1923)	10.—	3.—
12. <i>Krippel Móric</i> : Adatok a helyes magyar erdészeti szaknyelvhez (1939)	10.—	3.—
13. <i>Pohl János</i> : Tangens-táblázatok (1900)	10.—	3.—
14. <i>Szántó István</i> : Erdőtenyészet, éghajlat és lecsapolás a Kárpátok medencéjében (1941)	20.—	3.—
15. <i>Tagányi Károly</i> : Magyar Erdészeti Oklevéltár, 3 kötet (1896)	50.—	6.—
16. <i>Vadas Jenő</i> : Az akácfa monográfiája (1911)	30.—	3.—

Másutt kapható szakkönyvek

- Dr. Torday Ervin*: Az erdőkről és a természetvédelemről szóló 1935: IV. t. c. és végrehajtása. Ára füzve: 40.— Ft, kötve: 50.— Ft.
- Dr. Torday Ervin*: Erdőgazdasági alapismeretek (III. kiadás). Ára füzve: 40.— Ft, félbörkötésben: 45.— Ft, félbörkötésben: 50.— Ft.
- Dr. Torday Ervin*: Erdei fásnövények. Ára: 10.— Ft.
Mindhárom mű megrendelhető a szerzőnél: Budapest, VII., Szófia-ut. 23, III. em. 17. (Csekk számla: 31,274)